

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/13/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813010136
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5813010136.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Milana Repáňa, na verejnom zasadnutí konanom 18. februára 2014 prejednal sťažnosť podanú prokurátorom proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6Nt/6/2013 z 11.2.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Námestovo v bode I. postupom podľa § 394 ods. 1 Tr. por., s poukazom na § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov povolil obnovu konania v trestnej veci odsúdeného T. A., v ktorej bol uznaný za vinného rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/86/2011 z 25.8.2011 pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. V bode II. uznesenia okresný súd podľa § 400 ods. 1 Tr. por. zrušil v prospech odsúdeného T. A. výrok o treste rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/86/2011-133 z 25.8.2011, ktorým mu bol podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 2, § 36 písm. l) a § 37 písm. m) Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol zaradený na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a ktorým bol podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava III, č.k. 3T/51/2010-121 z 15.2.2011, pričom sa zrušili aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento zrušený výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, a vec vrátil prokurátorovi do prípravného konania. V bode III. okresný súd podľa § 403 Tr. por. odsúdeného T. A. nezobral do väzby.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí konanom na Okresnom súde Námestovo 11.2.2014 podal sťažnosť prokurátor s odôvodnením, že čo sa týka výrokov pod bodmi I. a II., vzdáva sa práva podať sťažnosť a s rozhodnutím súdu súhlasí. Pokiaľ ide o výrok pod bodom III., ktorým súd rozhodol o nevezatí odsúdeného do väzby, zahlasuje sťažnosť. Poukázal najmä na osobu odsúdeného, ktorý má v registri celkom 7 záznamov, a to za rôznorodú trestnú činnosť. Odsúdený sa predmetnej trestnej činnosti dopustil po tom, ako už bol odsúdený pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., účinného do 1.1.2006. Podľa jeho názoru u odsúdeného je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., že odsúdený bude pokračovať v trestnej činnosti.

K sťažnosti prokurátora sa odsúdený T. A. nevyjadril.

J. súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a tak zistil, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Treba stručne pripomenúť, že napadnuté rozhodnutie vo vzťahu k odsúdenému T. A. nadobudlo právoplatnosť na súde prvého stupňa pokiaľ ide o výroky I. a II, t.j. právoplatne bola povolená obnova konania v trestnej veci odsúdeného T. A., vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 4T/86/2011 a v prospech odsúdeného bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/86/2011 z 25.8.2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a vec bola vrátená prokurátorovi do prípravného konania.

Na podklade sťažnosti prokurátora bol predmetom prieskumu v sťažnostnom konaní len výrok napadnutého uznesenia, ktorým okresný súd nezobral odsúdeného T. A. do väzby.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Výrok o nevzatí odsúdeného T. A. do väzby zodpovedá stavu veci a zákonu.

Nadriadený súd v posudzovanom prípade zdôrazňuje nasledovné:

Podľa 403 Tr. por. ak obvinený v čase rozhodovania o povolení obnovy konania vykonáva trest odňatia slobody uložený mu v pôvodnom rozsudku, rozhodne súd po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia, ktorým spolu s povolením obnovy konania zruší výrok o tomto treste, bez odkladu o väzbe.

Keďže odsúdený v čase rozhodovania o povolení obnovy konania vykonával trest odňatia slobody uložený mu v pôvodnom rozsudku, okresný súd po tom, ako povolil obnovu konania a zruší výrok o tomto treste, správne bez odkladu rozhodol o väzbe odsúdeného.

Krajský súd uvádza, že účelom väzby je zabezpečiť osobu obvineného pre trestné konanie a výkon trestu (§ 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.). Jej účelom je tiež zabrániť obvinenému, aby maril a sťažoval uskutočnenie dôkazov (§ 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por.), prípadne chrániť spoločnosť pred dokonaním trestného činu alebo pred jeho opakovaním či pokračovaním (§ 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.). Väzba ako zabezpečovací inštitút nemá sankčnú povahu, ani výchovné poslanie, nesmie byť prostriedkom na získanie priznania, ani na uľahčenie trestného stíhania. Väzba nie je trestom, ale je výlučne len procesným opatrením, ktorého účelom je dočasne zaistiť osobu obvinenú z trestného činu pre potreby prebiehajúceho trestného konania obmedzením jej osobnej slobody. Trestný poriadok podmieňuje možnosť vzatia obvineného do väzby existenciou dôvodnej obavy vyplývajúcej z konania obvineného alebo z ďalších konkrétnych skutočností vo vzťahu k niektorej nežiaducej forme správania označovanej ako dôvod väzby. Konkrétnymi skutočnosťami odôvodňujúcimi obavu z následku alebo viacerých následkov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a), b) alebo c) sa rozumejú také skutočnosti, ktoré reálne odôvodňujú takúto obavu. Výklad zákonných znakov „konkrétnych skutočností“ je predovšetkým vecou súdov, ktoré pri dôkladnej znalosti skutkových okolností a dôkaznej situácie konkrétnej trestnej veci musia posúdiť, či vzatie do väzby je opatrením nevyhnutným na dosiahnutie účelu trestného konania a či tento účel ani pri vynaložení úsilia nemožno dosiahnuť inak. Pre aplikáciu tohto znaku nie sú dané objektívne a nemenné kritériá, ale tieto kritériá treba vždy vyvodiť z povahy konkrétnej a individualizovanej veci, vrátane osoby obvineného, jeho osobných pomerov a ďalších znakov upravených v tomto ustanovení. Konkrétne skutočnosti, ako zákonná podmienka odôvodňujúca väzbu obvineného podľa tohto ustanovenia, musia byť preukázané nielen pri vzatí obvineného do väzby, ale musia pretrvávať počas celej väzby.

Nadriadený súd tiež uvádza, že pretrvávajúce dôvodné podozrenie, že osoba, ktorá bola pozbavená slobody väzbou, spáchala trestný čin, je condicio sine qua non (podmienka, bez ktorej nie) zákonnosti, jej ďalšieho držania vo väzbe. Po uplynutí určitého času to však už nestačí, pričom keď má väzba trvať naďalej, musí pristúpiť iný významný a dostatočný dôvod alebo dôvody a navyiac musí byť preukázané, že kompetentné orgány postupujú vo veci s osobitnou starostlivosťou. Krajský súd si je vedomý významu osobnej slobody jedinca ako jedného zo základov demokratickej spoločnosti, a preto zdôrazňuje, že väzba je výnimočným opatrením. Napriek všetkým týmto skutočnostiam podľa jeho názoru naďalej nie je daný dôvod väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. odsúdeného T. A..

Podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. môže byť obvinený vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Rozhodnutiu okresného súdu o nezatí odsúdeného do väzby nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok. Nadriadený súd zistil, že okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne popísal skutkový stav, ktorý bol podkladom pre jeho záver o netrvaní, resp. neexistencii dôvodov väzby. Skutkové závery zistené súdom prvého stupňa si osvojil, pretože vychádzajú z dôkazov, ktoré obsahuje spis, a v podrobnostiach na ne nadriadený súd odkazuje. Pri posudzovaní dôvodov väzby orgány činné v trestnom konaní a súd môžu prihliadať len na tie okolnosti a zistenia, ktoré majú základ v procesne vykonanom dokazovaní a sú významné pre záver o existencii niektorého z dôvodov väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. a) až c) Tr. por. Okresný súd v napadnutom uznesení veľmi podrobne rozpísal skutkové i právne dôvody, ktoré neodôvodňujú existenciu dôvodnej obavy z pokračovania v trestnej činnosti odsúdeným T. A., a teda neodôvodňujú preventívnu väzbu. Dôvody napadnutého uznesenia sú zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Nadriadený súd znovu pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii vysoko kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa nadriadenému súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na veľmi správne a erudované dôvody, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie.

Krajský súd vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, keď u odsúdeného neprichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody za použitia tzv. asperačnej zásady, ako aj osobu samotného odsúdeného dospel k záveru, že v súčasnom štádiu trestného konania nie je nutné zasiahnuť do osobnej slobody odsúdeného väzbou.

S ohľadom na uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, že sťažnosť prokurátora zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., pretože nie je dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.